

PUNTS CLAU DE L'ESCRIT QUE EL CONSELL DE COL·LEGIS VETERINARIS DE CATALUNYA (CCVC) HA FET ARRIBAR AL MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ (MAPA) EN RELACIÓ AMB EL RD 666/2023

En el seu escrit, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya:

- Recorda que el RD 666/2023 desplega el **Reglament (UE) 2019/6** i que la seva finalitat és la sanitat animal, la salut pública i l'ús prudent d'antimicrobians, amb l'objectiu de reduir-ne l'ús a la meitat abans de 2030.
- Critica la rigidesa de la norma i de la seva interpretació administrativa, perquè limita el criteri clínic del veterinari, tot i que aquest s'ha de regir per la "lex artis ad hoc" (regles tècniques, científiques i ètiques basades en l'evidència disponible).
- Afirma que l'aplicació pràctica del RD 666/2023 està generant problemes de proporcionalitat, càrrega burocràtica i un règim sancionador excessiu, amb un impacte negatiu en l'exercici professional, l'accessibilitat als tractaments i el benestar animal.
- Considera especialment desproporcionat aplicar gairebé mimèticament exigències pensades per a la ramaderia intensiva als animals de companyia i altres espècies no productives (incloent-hi els èquids), amb l'encariment i la menor accessibilitat als tractaments que això comporta.
- Sosté que la legislació interna s'hauria de limitar a desplegar el Reglament (UE) 2019/6 i el **Reglament d'Execució (UE) 2024/1973**, evitant una sobre-regulació nacional que restringeix l'elecció terapèutica i la competitivitat del sector.

Sobre aquestes bases, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya sol·licita que es valori derogar el RD 666/2023 o, subsidiàriament, revisar-lo en profunditat per a: reforçar el criteri clínic, simplificar les obligacions de registre i comunicació (PRESVET, etc.), diferenciar clarament els tractaments mèdics per a animals de producció dels d'animals de companyia, assegurar la coherència amb la normativa de la UE i corregir un règim sancionador considerat desproporcionat.

En cas que el Govern mantingui la via de modificació parcial, el document formula una sèrie d'al·legacions específiques, entre les quals destaquen:

- **Cessió de medicaments (arts. 2.2.j i 37.8):** es demana ampliar la flexibilitat per a animals de producció i èquids, permetent la cessió del tractament complet des de la farmaciola quan el format ho permeti, per evitar malbaratament i afavorir un ús racional del medicament.
- **Activitats prohibides (art. 4.f):** es proposa introduir una excepció per als supòsits del nou art. 32.4, atesa la desactualització de moltes fitxes tècniques i la necessitat d'ajustar la prescripció a l'evidència científica.
- **Antimicrobians (art. 6.2 i 33):** es demana passar de restriccions generalitzades a un règim de recomanacions alineat amb el Reglament d'Execució (UE) 2024/1973, i que els protocols del PRAN actuïn com a directrius de suport al judici clínic, no com a límits rígids.

Prescripció (art. 32.2, 32.4 i 32.7):

S'amplia el concepte d'examen clínic a "qualsevol altra avaluació adequada de l'estat de salut", per ajustar-lo al Reglament (UE) 2019/6.

A l'art. 32.4 es matisa que el veterinari pot ajustar tractaments no només per benestar físic, sinó per salut i minimització de riscos, evitant imposar-li una obligació de resultat.

A l'art. 32.7 es qüestiona la càrrega de farmacovigilància individualitzada, proposant

que quan la ineficàcia es basi en literatura científica, siguin les societats científiques o les organitzacions col·legials qui ho comuniquin.

- **Buit terapèutic i responsabilitat (arts. 34.1 i 34.5):** es proposa definir el buit terapèutic de manera similar a França, incloent-hi els supòsits en què el medicament autoritzat no és adequat, i limitar la responsabilitat del veterinari als danys causats per actuació negligent, no a una responsabilitat objectiva per efectes adversos.
- **Recepta veterinària (arts. 35.4, 35.7.b i 36.1):** es demana permetre tractaments crònics de fins a sis mesos amb dispensació o cessió successiva (no una sola entrega), a l'estil de la recepta mèdica humana; i admetre que la còpia del veterinari es pugui conservar en format digital amb signatura electrònica, sense obligació de paper i signatura manuscrita.
- **Notificació de prescripcions d'antibiòtics (art. 39 i Annex IV):** es considera que l'obligació de comunicar cada prescripció a PRESVET no és exigida per la UE (que només demana dades de vendes), que és una càrrega burocràtica desproporcionada i amb sancions molt elevades, per la qual cosa se'n demana la derogació; subsidiàriament, es proposen ajustos (termini trimestral, simplificació de dades, mantenir la comunicació a la comunitat de col·legiació, etc.).
- **Definició d'animals de producció i de companyia, en especial èquids:** es reclama que els èquids no destinats a consum siguin tractats com a animals de companyia, i que les definicions s'incorporin a l'art. 2.2 del RD i no només a l'Annex IV.
- **Disposició addicional tercera (interpretació):** es demana que els protocols i actes interpretatius es concebin com a "directrius" basades en evidència científica publicada, que serveixin de criteri interpretatiu però respectin l'exercici clínic conforme a la *lex artis ad hoc*.